

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ^ קושיא- challenge ? שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

ערכין-יש בערכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
אילו באו עליה שנים, אחד שלא כדרכה ואחד כדרכה, יאמרו: בעל פגומה חמשים, בעל שלמה חמשים?	אלא אמר רב זעירא:										!	◇
אי הכי, גבי עבד נמי יאמרו: עבד בריא שלשים, עבד מוכה שחין שלשים?	א"ל אביי:										?	
אמר קרא: (דברים כ"ב) תחת אשר עינה, מכלל דאיכא בושת ופגם.	אלא אמר אביי										!	◇
דאמר קרא: (דברים כ"ב) ונתן האישי השוכב עמה וגו', הנאת שכיבה חמשים, מכלל דאיכא מילתא אחריתי, ומאי ניהול? בושת ופגם.	רבא:										!	◇
במוציא שם רע להקל ולהחמיר, כיצד? אחד שהוציא שם רע על גדולה שבכהונה ועל קטנה שבישראל - נתן מאה סלע.												■
נמצא האומר בפיו חמור מן העושה מעשה, שכן מצינו שלא נתחתם גזר דין על אבותינו במדבר אלא על לשון הרע, שנאמר: (במדבר י"ד) וינסו אותי זה עשר פעמים וגו'.												■
ממאי? דלמא משום דקא גרים לה קטלא, דכתיב: (דברים כ"ב) ואם אמת היה הדבר וגו' והוציאו את הנערה וגו'.											?	
אמר קרא: (דברים כ"ב) כי הוציא שם רע, על שם רע שהוציא.	רבא:										!	◇
וכן מצינו שלא נתחתם גזר דין וכלי.												■
ממאי? דלמא דאכתי לא מלא סאתן											?	
אין הקב"ה נפרע מן האדם עד שתתמלא סאתו, שנאמר: (איוב ב) במלאת ספקו יצר לו.	דאמר רב הוננא:										?	
אמר קרא: וינסו אותי זה עשר פעמים, על זה נתחתם גזר דין.	ר"ל:										!	◇
בוא וראה כמה גדול כח של לשון הרע, מנלן? ממרגלים, ומה המוציא שם רע על עצים ואבנים כך, המוציא שם רע על חבירו על אחת כמה וכמה.	תניא, א"ר אלעזר בן פרטא:											■
ממאי? דלמא משום דר' חנינא בר פפא											?	
דבר גדול דברו מרגלים באותה שעה, דכתיב: (במדבר י"ג) כי חזק הוא ממנו, אל תיקרי כי חזק הוא ממנו אלא ממנו, כביכול בעל הבית אין יכול להוציא כליו משם	דאמר רבי חנינא בר פפא:										?	◇
אמר קרא: (במדבר יד) וימוטו האנשים מוציא דבת הארץ רעה, על דבת הארץ שהוציא.	אלא אמר רבא אמר ר"ל:										!	◇
עשר נסיונות ניסו אבותינו להקב"ה: שנים בים, ושנים במים, שנים במן, שנים בשליו, אחת בעגל, ואחת במדבר פארן.	תניא: ר' יהודה:											■
שנים בים - אחת בירידה ואחת בעלייה.												■
בירידה, דכתיב: (שמות יד) המבלי אין קברים במצרים.												■
בעלייה, כדבר הונא												■
ישראל שבאותו הדור מקטני אמנה היו כדרכה בר מרי	דא"ר הונא:											■
מאי דכתיב: (תהלים ק"ו) וימרו על ים בים סוף ויושיעם למען שמו? מלמד שהיו ישראל ממרים באותה שעה, ואומרים: כשם שאנו עולים מצד זה כך מצרים עולים מצד אחר, אמר לו הקב"ה לשר של ים: פלוט אותם ליבשה, אמר לפניו: רבש"ע, כלום יש עבד שנותן לו רבו מתנה וחוזר ונוטלה הימנו? אמר לו: אני נותן לך אחד ומחצה שבהם, אמר לפניו: רבש"ע, כלום יש עבד שתובע את רבו? אמר לו: נחל קישון יהיה ערב, מיד פלטן ליבשה, דכתיב: (שמות יד) וירא ישראל את מצרים את מצרים מת על וגו'.	דאמר רבה בר מרי											■
שנים במים - במרה וברפידים.												■
במרה, דכתיב: (שמות טו) ויבואו מרתה ולא יכלו לשתות, וכתיב: (שמות יז) וילך העם על משה												■
ברפידים, דכתיב: (שמות יז) ויחנו ברפידים ואין מים לשתות, וכתיב: (שמות יז) וירב העם עם משה.												■
שנים במן - דכתיב: (שמות ט"ז) אל תצאו ויצאו, אל תותירו ויתירו.												■
שנים בשליו - בשליו ראשון, ובשליו שני - בשליו ראשון (שמות ט"ז) בשבתנו על סיר הבשר בשליו שני, (במדבר י"א) והאספסוף אשר בקרבנו.												■
בעגל - כדאיתיה.												■

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ערכין-יש בערכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במדבר פארן - כדאיתיה.												טו:
מאי דכתיב: (תהילים קכ) מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה? אמר לו הקב"ה ללשון: כל אבריו של אדם זקופים ואתה מוטל, כל אבריו של אדם מכחוצין ואתה מבפנים, ולא עוד, אלא שהקפתי לך שתי חומות, אחת של עצם ואחת של בשר, מה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רמיה.	רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זימרא:											טז:
כל המספר לשון הרע - כאילו כפר בעיקר, שנאמר: (תהילים י"ב) אשר אמרו ללשונו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו.	ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי בן זימרא:											טז:
כל המספר לשון הרע - נגעים באים עליו, שנאמר: (תהילים ק"א) מלשני בסתר רעהו אותו אצמית, וכתוב התם: (ויקרא כ"ה) לצמיתות, ומתרגמינן: לחלוטין	רבי יוסי בן זימרא:											טז:
אין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט אלא פריעה ופרימה.	ותנן:											טז:
מאי דכתיב: (ויקרא יד) זאת תהיה תורת המצורע? זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע.	ריש לקיש:											טז:
מאי דכתיב: (קהלת י) אם ישוך הנחש בלא לחש ואין יתרון לבעל הלשון? לעתיד לבא מתקבצות כל החיות ובאות אצל הנחש, ואומרות: ארי דורס ואוכל, זאב טורף ואוכל, אתה מה הנאה יש לך? אומר להם: וכי מה יתרון לבעל הלשון?	ואמר ריש לקיש:											טז:
כל המספר לשון הרע - מגדיל עונות עד לשמים, שנאמר: (תהלים ע"ג) שחו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ.	ואמר ריש לקיש:											טז:
כל המספר לשון הרע. ראוי לסוקלו באבן, כתיב הכא: אותו אצמית, וכתוב התם, (איכה ג) צמתו בבור חיי וידו אבן בי.	רב חסדא אמר מר עוקבא:											טז:
כל המספר לשון הרע, אמר הקב"ה: אין אני והוא יכולין לדור בעולם, שנאמר: (תהילים קא) מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל, אל תיקרי אותו לא אוכל אלא אותו לא אוכל.	ואמר רב חסדא אמר מר עוקבא:											טז:
ואיכא דמתני לה על גסי הרוח.												טז:
כל המספר לשון הרע, אמר הקב"ה לשר של גיהנם: אני עליו מלמעלה ואתה מלמטה נדוננו, שנאמר (תהלים ק"ט) חצי גבור שוננים עם גחלי רתמים, אין חצי אלא לשון, שנאמר: (ירמיהו ט"ו) חץ שחוט לשונם מרמה דבר, ואין גבור אלא הקב"ה, שנאמר: (ישעיהו מב) ה' כגבור יצא, גחלי רתמים היינו יצאנו.	ואמר רב חסדא אמר מר עוקבא:											טז:
מה תקנתו של מספרי לשון הרע? אם תלמיד חכם הוא יעסוק בתורה, שנא: (משלי טו) מרפא לשון עץ חיים, ואין לשון אלא לשון הרע, שנאמר: חץ שחוט לשונם, ואין עץ חיים אלא תורה, שנאמר: (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה ואם עם הארץ הוא ישפיל דעתו, שנאמר: (משלי ט"ו) וסלף בה שבר רוח.	רבי חמא בר חנינא:											טז:
סיפרא אין לו תקנה, שכבר כרתו דוד ברוח הקודש, שנאמר: (תהילים יב) יכרת ה' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות, אלא מה תקנתו שלא יבא לידי לשון הרע? אם תלמיד חכם הוא יעסוק בתורה, ואם ע"ה הוא ישפיל דעתו, שנאמר: וסלף בה שבר רוח.	רבי אחא ברבי חנינא:											טז:
כל המספר לשון הרע - מגדיל עונות כנגד שלש עבירות, עבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים, כתיב הכא: לשון מדברת גדולות, וכתוב בעבודת כוכבים: (שמות לב) אנא חטא העם הזה חטאה גדולה, בגילוי עריות כתיב: (בראשית לט) ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת, בשפיכות דמים כתיב: (בראשית ד) גדול עוני מנשוא. גדולות	תנא דבי רבי ישמעאל:											טז:
אימא תרתן?												טז:
הי מינייהו מפקא?												טז:
לשון תליתאי קטיל תליתאי, הורג למספרו ולמקבלו ולאומרו.	במערבא:											טז:
מאי דכתיב: (משלי יח) מות וחיים ביד לשון, וכי יש יד ללשון? לומר לך מה יד ממיתה, אף לשון ממיתה.	חמא ברבי חנינא:											טז:
אי מה יד אינה ממיתה אלא בסמוך לה, אף לשון אינה ממיתה אלא בסמוך לה?												טז:
ת"ל: חץ שחוט לשונם.												טז:
אי מה חץ עד ארבעים והמשים אמה, אף לשון עד ארבעים והמשים אמה?												טז:
תלמוד לומר: שחו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ.												טז:
וכי מאחר דכתיב שחו בשמים פיהם, חץ שחוט לשונם למה לי?												טז:
הא קמשמע לן, דקטיל כחץ.												טז:
וכי מאחר דכתיב חץ שחוט לשונם, מות וחיים ביד לשון למה לי?												טז:

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה-■
מקרא-key:	

ערכין-יש בערכין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
לכדרבא, דאמר רבא: דבעי חיים בלישניה, דבעי מיתה בלישניה.	רבא:											!	טו:		
היכי דמי לישנא בישא?												^	◇	טז:	
כגון דאמר איכא נורא בי פלניא.	רבה:											♦	!	◇	טז:
מאי קא עביד? גלויי מילתא בעלמא הוא	אמר ליה אביי:											⚡		טז:	
אלא דמפיק ליה בלישנא בישא, דאמר: היכא משתכח נורא? אלא בי פלניא דאיכא בשרא וכוורי.	[אביי]											♦	!	◇	טז:
כל מילתא דמתאמרא באפי מרה, לית בה משום לישנא בישא.	רבה:												■	◇	טז:
כל שכן חוצפא ולישנא בישא	אמר ליה: [אביי]												⚡		טז:
אנא כרבי יוסי סבירא לי	אמר ליה: [רבה]												!		טז:
מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי.	דאמר רבי יוסי:												■	!	טז: